فوتبال رشت در بن‌بست «کدخدامنشی»؛ نه باشگاه دارید، نه مدیرعامل قانونی!

ره‌نگاران/ یادداشتی که امروز به قلم فرهاد خراسانی پیشکسوت فوتبال نگارش شده به وضعیت باشگاه‌های فوتبال رشت و ریشه ضعف‌ها و معضلات آن پرداخته است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران؛ داماش و سپیدرود، این میراث کهن و پرشور شمال کشور، سال‌هاست که در گرداب بحران دست و پا می‌زند. هر بار که نتایج ضعیف رقم می‌خورد، انگشت اتهام به سوی نیمکت مربیان یا ساق پای بازیکنان نشانه می‌رود.

اما حقیقت تلخ و پنهان اینجاست که معضل اصلی فوتبال این شهر، نه در تعویض‌های مربیان است و نه در کیفیت بازیکنان؛ بلکه مشکل اول و آخر، «مدیریت» و فقدان «ساختار قانونی» است. پول و منابع مالی در رتبه دوم قرار دارند، زیرا حتی اگر منابع مالی تزریق شود، در ظرفی که سوراخ است (نبود ساختار)، هدر خواهد رفت.
اولین و اساسی‌ترین اصل در دنیای حرفه‌ای، هویت قانونی است. تیمی که در مورد آن صحبت می‌کنیم، متاسفانه هنوز در اداره ثبت شرکت‌ها به ثبت نرسیده است.
وقتی ثبت رسمی انجام نشده، این مجموعه فاقد شخصیت حقوقی است. طبق مقررات وزارت ورزش و فدراسیون فوتبال، اطلاق نام «باشگاه» به آن غیرممکن است.
وقتی شخصیت حقوقی وجود ندارد، اساسنامه‌ای هم در کار نیست، هیات مدیره‌ای شکل نمی‌گیرد و بدون هیات مدیره، انتصاب «مدیرعامل» محلی از اعراب ندارد.
این یک زنجیره معیوب است. هرگونه فعالیت تحت عنوان مدیرعامل، و هر امضایی پای مکاتبات اداری و اسناد مالی توسط اشخاصی که سمت قانونی ندارند، نه‌تنها وجاهت ندارد، بلکه غیرقانونی بوده و تبعات حقوقی و کیفری به دنبال دارد.
سوال اصلی از متولیان ورزش استان این است: اگر پروانه فعالیتی صادر شده، دقیقاً به نام چه شخصیتی (حقیقی یا حقوقی) بوده است؟ اگر این تیم قدیمی مدعی ساختار است، چرا با این قدمت هنوز یک سایت رسمی ندارد؟ پاسخ روشن است: چون «باشگاه» وجود خارجی و

حقوقی ندارد که سایت داشته باشد. این تیم حتی نمی‌تواند در محاکم قضایی وکیل دادگستری اختیار کند، زیرا سمت حقوقی برای طرح دعوا ندارد. تا زمانی که تصویر پروانه فعالیت و اسناد ثبتی منتشر نشود، تمام فعالیت‌ها در هاله‌ای از ابهام است.

یکی از آفت‌های بزرگ فوتبال رشت، تداخل نقش‌هاست. بارها تاکید شده که پیشکسوتان سرمایه‌های عظیم این فوتبال هستند، اما جایگاه آن‌ها کجاست؟ پیشکسوت باید در حیطه تخصص خود، یعنی مستطیل سبز و مسائل فنی نظر دهد، نه در ساختار پیچیده مدیریتی و حقوقی. چرا پیشکسوتی که هیچ تخصص، دانش یا تحصیلات مرتبطی با مدیریت ورزشی و حقوقی ندارد، خود را عضو «اتاق فکر» می‌داند؟ دخالت افراد غیرمتخصص در اموری که دانش آن را ندارند، تا امروز نه‌تنها کمکی به این تیم نکرده، بلکه حکم ریختن بنزین بر آتش بحران‌های تیم را داشته است. احترام به موی سپید واجب است، اما مدیریت باشگاه‌داری عَرصه تعارف نیست.
فوتبال امروز یک صنعت علمی است. دوران اداره تیم‌ها با روش‌های سنتی و «کدخدامنشی» به سر آمده است. فوتبال رشت نیازمند مدیریت علمی، ثبت قانونی، شفافیت مالی و ساختار تیمی است. تا زمانی که این خشت اول (ساختار حقوقی) کج نهاده شده باشد، تعویض هزار مربی و بازیکن هم دیوار این فوتبال را صاف نخواهد کرد.
اگر کسی مدعی خلاف این موارد است، مستندات قانونی (شماره ثبت باشگاه بنام داماش و سپیدرود، روزنامه رسمی، اساسنامه، پروانه فعالیت، ثبت سایت باشگاه، صورتجلسه انتخاب مدیرعامل) را منتشر کند تا افکار عمومی قضاوت کنند.